

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 51 0 P 188291 22 GŽ

Novi Travnik, 07.06.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Mirjana Grubešić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S.H., sin S. iz F., ..., zastupan po punomoćniku Mirsada Beganović- Žutić, advokat iz Sarajeva, ulica Radićeva broj 2, protiv tuženog S.H.1., sin M. iz F., ..., zastupan po punomoćniku Ajdinu Zlotrg, advokat iz Travnika, ul. Bosanska 62, radi opoziva ugovora o darovanju, vrijednost spora 3.050,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja zastupanog po punomoćniku izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku, broj 51 0 P 188291 21 P od 11.01.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 07.06.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tužitelja se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku, broj 51 0 P 188291 21 P od 11.01.2022. godine.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda odlučeno je kako slijedi:

„Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„Opoziva se ugovor o darovanju nekretnina zaključen između darodavca S.H. sin S. i daroprimca S.H.1. sin M. sačinjen kod notara Pere Barbić iz Busovače, broj OPU-IP 11/2021 od 19.01.2021. godine, kao i da nadoknadi troškove postupka, a sve u roku od 30 dana.“

Obavezuje se tužitelj da tuženom naknadi troškove postupka u iznosu od 917,40 KM, a sve u roku od 30 dana.“

Protiv citirane prvostepene presude tužitelj zastupan po punomoćniku je blagovremeno izjavio žalbu kojom istu pobija u cijelosti iz svih razloga propisanih

u članu 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH, s prijedlogom drugostepenom sudu da pobijanu odluku preinači tako što će u cijelosti usvojiti tužbeni zahtjev te obaveže tuženog da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka uključujući i troškove sastava ove žalbe ili ukine presudu i vrati je prvostepenom sudu na ponovni postupak. U obrazloženju žalbe se navodi da pobijana presuda nije sačinjena u smislu odredbe člana 191. i 192. stav 3. Zakona o parničnom postupku pa s tim u vezi i da je sud povrijedio odredbu člana 8. i 123. citiranog zakona a što je imalo za posljedicu pogrešno utvrđeno činjenično stanje a što se detaljno obrazlaže a naročito u pogledu težine grube nezahvalnosti zbog čega nalazi, a suprotno obrazloženju prvostepenog suda, da su ispunjeni uslovi za opoziv ugovora o darovanju nekretnina, a koje nekretnine ujedno predstavljaju dom tužitelja pa kako navedenom odlukom tužitelju je povrijeđeno pravo na dom shodno članu II/3. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 8. Evropske Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, to smatra da je pogrešno primijenjeno i materijalno pravo, slijedom čega predlaže donošenje odluke kao u uvodu ove žalbe.

Tuženi zastupana po punomoćniku u obrazloženom odgovoru na žalbu istu je osporio u cijelosti s prijedlogom drugostepenom sudu da žalbu žalitelja odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga iz žalbe i po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa predmeta, proizlazi da je dana 23.04.2021.godine podnesena tužba tužitelja protiv tuženog radi opoziva ugovora o darovanju nekretnina iz razloga grube neblagodarnosti .

Među parničnim strankama nije sporno da su dana 19.01.2021. godine kod notara Pere Barbić iz Busovače zaključili ugovor o darovanju kojim je tužitelj, kao sin darovao tuženom, kao ocu, nekretnine поближе označene kao u istom, tj. da je predmet darovanja jedna polovina (1/2) dijela posjeda, stambeno poslovne zgrade i dvorišta upisanih u PI 841 k.o. ..., koja predstavlja dom tužitelju i njegovoj porodici.

Sporno je da li su ispunjeni uslovi za opoziv poklona iz razloga grube neblagodarnosti / nezahvalnosti.

Pod pojmom neblagodarnosti zbog koje se može opozvati ugovor o poklonu podrazumijeva se takvo ponašanje poklonoprimca kojim se on svjesnom povredom ličnosti i imovine poklonodavca “teško” ogriješio tako da njegovo ponašanje ima značaj “grube” neblagodarnosti

Obzirom da tužitelj u toku postupka izvedenim dokazima nije dokazao odlučnu činjenicu u čemu se ta neblagodarnost uopće ogleda odnosno da se ponašanje tuženog može smatrati kao ponašanje koje predstavlja grubu povredu u odnosu na život, tijelo, slobodu, ličnost ili imovinu poklonodavca tj. da se radi o gruboj neblagodarnosti, te kako i po ocjeni ovog suda eventualne porodične nesuglasice i neslaganja nisu pravno relevantni za opoziv poklona, to je prvostepeni sud pravilno zaključio da u datom slučaju nisu ispunjeni uslovi u smislu paragrafa 948 Općeg građanskog zakonika, pa je donio pravilnu odluku kojom se tužbeni zahtjev tužitelja odbija u cijelosti kao neosnovan.

Prema tome, za ovakvu svoju odluku prvostepeni sud je iznio potpuno jasne i uvjerljive razloge u obrazloženju pobijane odluke, tj. na način kako je to propisano odredbom člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku F BiH.

Suprotno navodima žalbe prvostepeni sud je svoje uvjerenje o neosnovanosti tužbenog zahtjeva formirao na temelju cjelokupne dokazne građe i to kako materijalnih dokaza, tako i iskaza parničnih stranaka, kao i iskaza svjedoka te njihovom ocjenom kako pojedinačno, tako i dovodeći iste u međusobnu vezu, dakle na način kako je to propisano odredbom člana 8. Zakona o parničnom postupku, te u pogledu odlučnih činjenica iznio potpuno jasne i uvjerljive razloge koje su rukovodile sud u donošenju prednje odluke i na koje utvrđeno činjenično stanje je pravilno primijenio materijalno pravo.

Dakle, ni za ovaj sud nije upitno činjenično utvrđenje suda iz kojeg nesumnjivo proizilazi da je predmetni ugovor o poklonu zaključen u skladu sa odredbama člana 73. Zakona o notarima („Službene novine F BiH“, broj 45/02), da se radi o notarski obrađenoj ispravi, i da u tom pravcu ovaj ugovor zadovoljava zakonsku formu i koje darovanje je učinjeno bez tereta i uslovljavanja, a da tužitelj svoje navode da ga je tuženi kao otac na prevaran način naveo da zaključi predmetni ugovor, nije izveo bilo kakve činjenice i dokaze iz kojih bi se takvo postupanje moglo i utvrditi, a što opet sve ne predstavlja čin neblagodarnosti u smislu naprijed citirane odredbe materijalnog prava, a da pitanje pobijanja takvog ugovora u smislu odredbe člana 65. a u vezi sa članom 111. Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ" br. 29/78, 39/85, 45/89, i 57/89, "Službeni list RBiH" br. 2/92, 13/93 i 13/94 i "Službene novine FBiH" br. 29/03 i 42/11) odnosno utvrđenja ništavosti shodno članu 103. citiranog zakona a u vezi sa članom II/3 Ustava BiH i člana 8. Konvencije, nije ni bilo predmet tužbenog zahtjeva, pa kako prvostepeni sud raspravlja u granicama istog primjenom člana 2. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH, pa time i da je je vezan navedenim zahtjevom u tom značenju tako da ne može dosuditi ni drugo ni više od onoga što je stranka zahtjevala, slijedom čega izneseni razlozi žalbe vezano za prevaru, zabludu, povredu prava na dom ... i sl., su bez utjecaja na drugačiju odluku i ovog suda.

Stoga kako je prvostepeni sud raspravio predmetni spor ocjenom izvedenih dokaza shodno članu 8. ,123. i 126. Zakona o parničnom postupku, izveo pravilan zaključak u pogledu odlučnih činjenica te pravilno primijenio materijalno pravo, to se žalitelj radi nepotrebnog obrazlaganja upućuje na potpuno činjenično i pravno obrazloženje prvostepenog suda koje u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Prema tome, a budući da ne stoje razlozi povrede odredaba parničnog postupka koji bi bili od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude te kako se ista temelji na naprijed relevantnim odredbama materijalnog prava, to je valjalo žalbu žalitelja odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava,sr.